قضاوت در عصر دیجیتال

آیا هوش مصنوعی می‌تواند نحوه تصمیم‌گیری ما را تغییر دهد؟

مریم مرامی
کارشناس ارشد علوم شناختی، رسانه

هوش مصنوعی (Artificial Intelligence) شاخه‌ای از علوم کامپیوتر است که به شبیه‌سازی هوش در کامپیوتر می‌پردازد؛ به این معنی که می‌تواند به‌عنوان هوش انسانی عمل کند. هدف آن، ایجاد ماشینی است که بتواند به همان روشی که انسان‌ها انجام می‌دهند، فکر کند. واکنش نشان دهد و یاد بگیرد. شما می‌توانید آن را یک هوش غیرطبیعی بنامید که توانایی درک، تفکر و خودآگاهی را دارد. «استیون هاوکینگ»، فیزیک‌دان مشهور بریتانیایی، در مصاحبه‌ای با بی‌بی‌سی در دسامبر ۲۰۱۴، اولین بیانیه خود درباره فناوری هوش مصنوعی را ارائه کرد. او گفت: «اگر بخواهید یک ماشین فکر ایجاد کنید، وجود ما را تهدید خواهد کرد». طبق اظهارات استیون هاوکینگ یک برنامه هوش مصنوعی از این جهت که بسیار توسعه‌یافته است، مفید است، اما این ترس وجود دارد که اگر روزی یک برنامه هوش مصنوعی ایجاد شود که بتواند با هوشیاری سطح انسان رقابت کند. آنگاه می‌تواند از انسان‌ها پیشی بگیرد و قدرتمند شود. موفقیت در ایجاد هوش مصنوعی مؤثر می‌تواند بزرگ‌ترین رویداد در تاریخ تمدن ما یا بدترین اتفاق باشد. شاید همه ما باید برای لحظه‌ای توقف کنیم و نه‌تنها بر روی بهتر و موفق‌ترکردن هوش مصنوعی خود تمرکز کنیم، بلکه بر منافع بشریت نیز تمرکز کنیم. از نظر استیون هاوکینگ، زمان‌بندی ممکن است سریع‌تر از آن چیزی باشد که فکر می‌کنیم. هوش مصنوعی می‌تواند ظرف چند دهه از ما پیشی بگیرد. استیون هاوکینگ و ایلان ماسک ادعا کرده‌اند که هوش مصنوعی می‌تواند تهدیدی برای بشریت در آینده باشد. آیا آنها درباره هوش مصنوعی درست می‌گویند؟ آیا هوش مصنوعی واقعا تهدیدی برای بشریت است؟ ما هر روز از هوش مصنوعی استفاده می‌کنیم. مثلا وقتی چیزی را در اینترنت جست‌وجو می‌کنید، نتایج مرتبط و بهترین نتایج را با توجه به کلمات کلیدی جست‌وجوی خود می‌بینید. نتایجی که می‌بینید توسط هوش مصنوعی تعیین می‌شود. بسیاری از بخش‌های دیگر (تجارت الکترونیک، بازاریابی و پزشکی) وجود دارد که هوش مصنوعی به طرق مختلف به ما کمک می‌کند. شاید اشتباه باشد که بگوییم فناوری هوش مصنوعی می‌تواند تهدیدی برای بشریت باشد. اما حقیقت این است که اگر از این فناوری به‌درستی استفاده شود، این بهترین دستاورد برای ما خواهد بود؛ ولی به این معنی نیست که نمی‌توان از این فناوری سوءاستفاده کرد. هوش مصنوعی به دلیل پیشرفت در قدرت محاسباتی، حجم، سرعت و تنوع داده‌ها و همچنین پیشرفت در شبکه‌های عصبی عمیق، می‌تواند در آینده از مخل‌ترین فناوری‌ها باشد.

انسان و هوش مصنوعی

برای استفاده کامل از همکاری بین انسان و هوش مصنوعی، انسان‌ها باید قابلیت‌هایی را توسعه دهند که به ایجاد همکاری کمک کند. آنها باید یاد بگیرند که چگونه هوش مصنوعی را برای ترسیم تصمیمات و فرایندهای تصمیم‌گیری انسان، آموزش دهند. انسان‌ها باید راه‌هایی برای درک منطق تصمیم‌گیری‌شده توسط دستگاه هوش مصنوعی بیابند و اطمینان حاصل کنند که دستگاه به‌گونه‌ای عمل نمی‌کند که به انسان آسیب برساند یا اصول بازی جوانمردانه را نقض نکند. به عبارت دیگر، در فرایندهای تصمیم‌گیری عقلانی، هوش مصنوعی باید با شیوه تصمیم‌گیری انسانی همسو باشد تا بتواند تصمیمات خود را در جامعه انسانی اجرا کند. از این‌رو اولین قدم برای استفاده از قدرت پردازش اطلاعات ماشین به روشی که انسان انجام می‌دهد، آموزش ماشین است. الگوریتم‌های یادگیری ماشینی که فرایندهای تصمیم‌گیری انسانی را تقلید می‌کنند، باید توسعه یابند. حجم وسیعی از داده‌ها باید برای تقلید از پایگاه داده‌ای که انسان در هنگام تصمیم‌گیری به آن تکیه می‌کند، گردآوری شود. برای مثال، یک برنامه پردازش و ترجمه زبان باید با عبارات و اصطلاحات مورد استفاده توسط انسان در هنگام برقراری ارتباط، تغذیه شود تا از ترجمه نتایج‌الحق جلوگیری شود. در برنامه‌های کاربردی تشخیص پزشکی، باید داده‌های مربوط به علائم یک بیماری، روش‌های تشخیصی و پیش‌آگهی را دریافت کند. برنامه‌های مورد استفاده برای مالی باید از داده‌های شاخص‌های مالی برای تصمیم‌گیری، مشکل تصمیم‌گیری و تصمیم‌های واقعی که توسط انسان در هزاران موقعیت گرفته می‌شود، تغذیه شود. هوش مصنوعی این پتانسیل را دارد که هر شکلی از تلاش انسان را به طرز چشمگیری دگرگون کند. هوش مصنوعی پتانسیل خود را درک نکرده است. امکاناتی که می‌تواند ایجاد کند، به‌خوبی قدردانی نمی‌شود و اکثریت قریب به اتفاق سازمان‌ها از نقشی که می‌تواند در هر شکلی از تلاش‌های انسانی ایفا کند، کاملا بی‌اطلاع هستند. آنچه مورد نیاز است، مشارکتی است که به انتشار دانش توانایی‌های هوش مصنوعی و مشخصات برنامه‌های فناوری برای ایجاد یک بین کاربران بالقوه و توسعه‌دهندگان برنامه‌های کاربردی هوش مصنوعی کمک کند.

هوش مصنوعی در تصمیم‌گیری

بیجدیگی همراه با سرعت فزاینده تغییر، چالش‌های بزرگی هستند که امروزه شرکت‌ها با آن مواجه هستند و فناوری‌های مدرن مانند هوش مصنوعی می‌توانند به غلبه بر این چالش‌ها کمک کنند؛ بیش‌بینی تقاضا، قیمت‌گذاری بهینه، بیش‌بینی ریزش، زنجیره تأمین هوشمند، تشخیص پزشکی، امور مالی، مشاوره مالی، تولید، تولید دارو... بیشترین‌های فناوری خودکارسازی، تقویت و ترکیب حوزه انسانی و قدرت هوش تصمیم‌گیری برای فعال‌کردن فرایندهای تصمیم‌گیری، دقیق‌تر و کارآمدتر است. کسب‌وکارها باید نسبت به شرایط در حال تغییر و سناریوهای دنیای واقعی اکاهی بیشتری داشته باشند. این دیدگاه‌ها و اطلاعات را زنجیره‌تحلیل کنند و با زمان‌بندی عمل کنند. برای فرتبخشیدن، قدرت‌ها باید تصمیم‌گیری‌ها را به آینده دیجیتال یا وارد شود. تصمیم‌گیری عمل پشتیبانی، تقویت و در آخرین مرحله، خودکارسازی تصمیم‌گیری انسانی یا فناوری است. فناوری‌هایی مانند هوش مصنوعی و یادگیری ماشینی می‌توانند الگوهای پیچیده و روابط متقابل در داده‌ها را به هم متصل کنند، اما این خلاقیت و هوش انسان است که بینش‌های هوش مصنوعی را تفسیر و آنها را به اهداف و مقاصد مرتبط کرده و تصمیم‌گیری را آن حد زیادی تسامح می‌کند.

چگونه هوش مصنوعی نحوه تصمیم‌گیری ما را تغییر خواهد داد؟

با انفجار در حوزه هوش مصنوعی، نگرانی قابل درکی درباره تأثیر بالقوه آن بر کار انسان وجود دارد. افراد زیادی سعی کرده‌اند بینش‌بینی کنند که دام توسط و مشاغل تبدیل تحت تاثیر قرار خواهند گرفت و کدام مشاغل جدید ایجاد خواهند داشت. آیا باید کدنویسی را یاد بگیریم؟ یا هوش مصنوعی جایگزین کدگذارها می‌شود؟ تئوری اقتصادی نشان می‌دهد که هوش مصنوعی‌ترین رفتن قضاوت انسانی را به میزان قابل توجهی افزایش می‌دهد. افرادی که قضاوت خوبی از خود نشان می‌دهند، ارزشمندتر می‌شوند. نه کمتر. پیشرفت‌های اخیر در هوش مصنوعی بهتر است به‌عنوان کاهش هزینه پیش‌بینی در نظر گرفته شود. منظور ما از پیش‌بینی، فقط ثبت نیست؛ پیش‌بینی استفاده از داده‌هایی است که ندارد و باید تولید کند و اغلب با ترجمه مفاهیم زیادی از داده‌ها به مفاهیم دیگر و قابل مدیریت، مطابقت دارد. استفاده از تصاویر تشبیه‌شده به بخش‌های برای تشخیص اینکه آیا تصویر حاوی چهره انسان است یا خیر، یک مثال کلاسیک پیش‌بینی است. انیزی اقتصادی به ما می‌گوید که با کاهش هزینه پیش‌بینی ماشین‌ها پیش‌بینی‌های بیشتری انجام می‌دهند. پیش‌بینی هدف است؛ زیرا به پیش‌بینی هدف کمک می‌کند. بااین‌حال، این تنها روندی به تصمیم‌گیری نیست؛ کلید ورودی دیگر قضاوت است. مثالی که شرکت اعتباری را در نظر بگیرید که تصمیم می‌گیرد هر تراکنش را تأیید کند یا نه. آنها می‌خواهند به معاملات قانونی اجازه دهند و کلاهبرداری را رد کنند. برای تأیید کار از هوش مصنوعی جهت پیش‌بینی تقلبی‌بودن هر تراکنش استفاده می‌کنند. اگر چنین پیش‌بینی‌هایی کامل بودند که فرایند تصمیم‌گیری شبکه آسان می‌شد. بااین‌حال، حتی بهترین هوش مصنوعی نیز اشتباه می‌کند و بعید است به این زودی تغییر کند. افرادی که شبکه‌های کارت اعتباری را اجرا می‌کنند، به این می‌دانند که یک شبکه در مورد کلاهبرداری و ایجاد مزاحمت برای کارتبر، تعادل وجود دارد و از آنجایی که استفاده از تجارت‌کارت اعتباری است این مبادله چیزی نیست که بتوان نادیده گرفت. به آن معنا که یک شبکه کارت اعتباری باید تعادل را بداند. رد کردن یک معامله قانونی جفر بد خواهد بود؟ و چقدر بد است که یک معامله تقلبی را مجاز کنیم؟ شخصی در انجمن کارت اعتباری باید ارزیابی کند که وقتی یک تراکنش قانونی رد می‌شود، چگونه کل سازمان تحت تأثیر قرار می‌گیرد و باید آن را با اثرات مجازی دادن به معامله‌ای که تقلبی است، معاوضه کنند. و این مبادله ممکن است برای افراد دارای ارزش خالص بالا نسبت به کاربران معمولی کارت، متفاوت باشد. هیچ هوش مصنوعی نمی‌تواند آن تمامی را برقرار کند. انسان‌ها باید این کار را انجام دهند و این تصمیم همان چیزی است که ما آن را قضاوت می‌نامیم.

آیا هوش مصنوعی قضاوت انسان را بهبود می‌بخشد؟

تصمیم‌گیری، بیشتر حول محور یادگیری از اشتباهات و ایجاد پیشرفت‌های تدریجی و پیوسته بوده است. برای چندین قرن، تجربیات تکاملی در تصمیم‌گیری به‌خوبی به انسان‌ها کمک کرده است؛ بنابراین به‌جرئت می‌توان گفت که اکثر تصمیماتی که انسان‌ها می‌کنند، براساس آزمون و خطاست. علاوه‌براین انسان‌ها برای تصمیم‌گیری‌های کلیدی به‌شدت به داده‌ها متکی هستند. هرچه مقدار داده‌های با یکپارچگی بالا در دسترس باشد، تصمیمات انسانی متعادل‌تر و منطقی‌تر خواهد بود. با این حال در عصر ترجیه و تحلیل داده‌های بزرگ، کسب‌وکارها و دولت‌ها در سراسر جهان تمایلی به استفاده از غریزه و دانش قبلیه انسانی برای تصمیم‌گیری‌های مهم ندارند. از نظر آماری، درصد زیادی از شرکت‌ها در سراسر جهان از داده‌های بزرگ برای این منظور استفاده می‌کنند؛ بنابراین استفاده از هوش مصنوعی در تصمیم‌گیری، ایده‌ای است که امروزه زیاد از گذشته مورد پذیرش قرار می‌گیرد. با این حال چندین جنبه قابل بحث، برای استفاده از هوش مصنوعی در تصمیم‌گیری وجود دارد. اول، آیا تمام تصمیماتی که با ورودی‌های الگوریتم‌های هوش مصنوعی گرفته می‌شود، صحیح است؟ و آیا دخالت هوش مصنوعی در تصمیم‌گیری باعث مشکلات غیرقابل اجتناب می‌شود؟

۱. استدلال برای هوش مصنوعی در تصمیم‌گیری

قبل از قضاوت کلی‌دادده‌ها، انسان‌ها برای تصمیم‌گیری خلاقانه درمورد کمپین‌های بازاریابی، مدیریت موجودی و سرمایه‌گذاری‌های مالی، به شهود و تجربه متکی بودند. با این حال، این واسنگی به غریزه و قضاوت‌های ساده، ایدئال نیست؛ زیرا سوگیری‌های انسانی در تصمیم‌گیری‌ها دخالت می‌کند. ازاین‌رو کنجاندن هوش مصنوعی در تصمیم‌گیری‌های سراسری، به‌بهره در هوش‌های خاصی مانند بازاریابی، مالی و تولید، به‌ویژه در بخش‌های خاصی مانند بازاریابی، می‌تواند به همراه داشته. کسب‌وکارها را ترغیب کرده تا از این فناوری به شیوه‌های مختلف در تصمیم‌گیری بهره بگیرند. نظرگاوی، یک روش مبتنی بر پردازش زبان طبیعی (NLP) است که به کسب‌وکارها و دولت‌ها اجازه می‌دهد تا از تجزیه و تحلیل برای درک احساسات، نیازهای مشتریان یا شهروندان خود استفاده کنند. ابزارهای نرم‌افزاری مبتنی بر NLP به کسب‌وکارها این امکان را می‌دهد که بینش‌های معناداری را از بسیاری سامانه‌های اجتماعی و تعامل‌ها با مشتریان به دست آورند. اما نظرکاوی سازمان‌ها را قادر می‌کند تا از هزینه و زمان صرفه‌جویی در پردازش اطلاعات صرف‌جویی کند.

۲. استدلال علیه هوش مصنوعی در تصمیم‌گیری

همان‌طور که می‌توانید به طور گسترده در دوره‌های مدیریت و کسب‌وکار حضور پیدا می‌کنید، برخی از مسائل وجود دارد که باید مورد توجه قرار گیرد. اولین مورد از این مشکلات، معمای مشخص‌وجود جعبه سیاه هوش مصنوعی است. مشکل جعبه سیاه ماهیت پیچیده و غیرشاف هوش مصنوعی را نشان می‌دهد که ممکن است منجر به بینتری از پیامدهای ناشی از شهر هوشمند ایجاد شد. علاوه‌براین بعضی کشورها قرارداد منتی بر هوش مصنوعی ندارند. این ممکن است شرکت‌های دیگر در سراسر جهان را قادر کند تا داده‌های مربوط به سلامت، پزشکی، رتبه‌بندی اعتباری، استخدام و عدالت و کیفری را در میان سایر موارد، بدون توجه به حریم خصوصی کارمز و یکپارچگی داده‌ها و محرمانه‌بودن، جمع‌آوری کند. اگر به نحوی یک تصمیم مبتنی بر هوش مصنوعی منجر به آسیب‌های مالی یا اعتباری هنگفت از طرفی داده‌خواهی و انتقاد در مطبوعات شود. کسب‌وکارها در بخش‌های مانند امور مالی و بهداشت و درمان ضرر زیادی خواهند کرد. موارد‌دیو دوم داشته است که کسب‌وکارها یا سازمان‌های دولتی به دلیل شکست هوش مصنوعی، تصمیمات ضعیفی گرفتند. مشکل جعبه سیاه مانع از آن می‌شود که کسب‌وکارها بتوانند چگونه یک الگوریتم هوش مصنوعی مبتنی خاصی را از مقدار زیادی داده دریافت کنند. این یک محاسره بزرگ در تحقیقات انجام‌شده پس از ژوهشی است که در آن تصمیمات نادرست مبتنی بر هوش مصنوعی در حال تکامل، هشدار داد. با این حال، با توجه به استفاده از فناوری‌های هوش مصنوعی به‌صرفا در غیرقانون‌کردن داده‌ها، بلکه برای توسعه مهارت‌های شناختی و یادگیری از رویدادها و پرونده‌های گذشته، سناریوی آینده کاملا متفاوت است. این بیشتری می‌افزاید. فناوری‌های کاری هوش مصنوعی بهتر از انسان‌ها تصمیم می‌گیرد. از آنجایی که تصمیمات انسانی اغلب مستعد تعصب و سوگیری هستند اما اغلب به صورت ناخودآگاه. الگوریتم‌ها می‌توانند بر بینش عواملی بنا کنند. در صورت ملاحظات برای قضات در اعطای وثیقه و احتمال وقوع جرم مکرر، الگوریتم‌ها می‌توانند به تجزیه و تحلیل مبتنی بر شواهد خطرات پرداخته و فورا راه‌حل‌هایی ارائه دهند. در این سناریو تصمیم‌گیری ذهنی قضات فردی با راه‌حل‌های مبتنی بر هوش مصنوعی جایگزین می‌شود. با این حال، برخی از ناظران هشدار می‌دهند که هوش مصنوعی ممکن است از مخزهای انسان جدا شود یا داده‌هایی که با آنها آموزش دیده‌اند، تعصب بیاموزند و تقلید کند. دراحالی‌که تیم NIST روش‌های اصلاحی را در سطح منبع داده‌ها و در مجموعه کارهای بیش‌بافته مانند ورود داده‌ها را کنار بکذارند تا برای استراتژیک‌تر، معنادارتر و بازرش‌تر تمرکز کند.

برای آموزش هوش مصنوعی یکی از راه‌حل‌های مشکل سوگیری‌های هوش مصنوعی است؛ بنابراین آیا هوش مصنوعی قضاوت انسان را بهبود می‌بخشد؟ درحالی‌که مطمئنا نمی‌توان مزایای مشارکت هوش مصنوعی را در تصمیم‌گیری نادیده گرفت، بخش‌های خاصی وجود دارد -ازجمله مشکل جعبه سیاه و تعصبات هوش مصنوعی- که باید از طرف توسعه‌دهندگان فناوری برای تقویت بیشتر مورد استفاده گسترده از هوش مصنوعی برای تصمیم‌گیری مورد توجه قرار گیرد.

هوش مصنوعی جایگزین پیش‌بینی

امروزه هوش مصنوعی با ترس همه می‌شود؛ به‌ویژه وقتی صحبت از آینده مشاغل می‌شود. این واقعا مهم است؛ زیرا بسیاری از مردم از آن احساس خطر می‌کنند؛ اما هوش مصنوعی، جایگزین تنها یک چیز است و آن پیش‌بینی انسان است. تمام پیش‌بینی‌های انسانی، مستعد جایگزین‌شدن با ماشین‌ها هستند؛ اما کارهای ارزشمند دیگری وجود دارد که انسان انجام می‌دهد و مکمل پیش‌بینی هستند، نه جایگزینی. یکی از این موارد، حوزه قضاوت است. هرجا که انسان‌ها قضاوت را به کار می‌گیرند، ارزش آن قضاوت بالا می‌رود؛ زیرا ما می‌توانیم آن را در پیش‌بینی‌ها با وفاداری بیشتر به کار ببریم. استفاده از هوش مصنوعی در سیستم‌های قضائی از وجه قضاوتیه، خدمات دادستانی و سایر نهادهای قضائی خاص در سراسر جهان بررسی شده است. به‌عنوان مثال، درزمینه علت‌گیری، استفاده از هوش مصنوعی می‌تواند برای ارائه کمک‌های تحقیقاتی و خودکارسازی فرایندهای تصمیم‌گیری درحال‌حاضر در بسیاری از سیستم‌های قضائی جهان وجود دارد. حال این سؤال مطرح می‌شود که آیا این رباث‌های مبتنی بر هوش مصنوعی می‌توانند به بهتر بالقوه جایگزین یک قاضی شوند.

هوش مصنوعی در قضاوت

درحال‌حاضر اجماع گسترده‌ای وجود دارد که تحقیقات هوش مصنوعی به طور پیوسته در حال پیشرفت است و احتمالا تأثیر آن بر جامعه افزایش می‌یابد. به دلیل بالسیت بالای هوش مصنوعی، هم است که درمورد چگونگی بهره‌مندی از مزایای آن و درعین‌حال اجتناب از دام‌های اجتماعی تحقیق شود. «آلن تورینگ»، دانشمند کامپیوتر، فیلسوف و پدر هوش مصنوعی، در سال ۱۹۵۰ «آزمون تورینگ» را توسعه داد. این آزمایشی برای تعیین توانایی ماشین برای نشان‌دادن رفتار هوشمندانه مشابه با انسان است. امروزه هوش مصنوعی خطوط را در یکی از پیچیده‌ترین حوزه‌های فعالیت انسانی یعنی قضاوت، محو می‌کند. هوش مصنوعی داده‌های ارزشمندی خواهد شد. مدیریت می‌کند. داده‌خواست‌ها و شواهد را دریافت و تجزیه و تحلیل می‌کند و احکام صادر می‌کند. هانگزو شهری در شمال چین، قدرت انقلاب تکنولوژیکی پیشرفته این کشور را به همراه دارد. در اینجا یک دو اکولین سیستم اجرای عدالت به واسطه هوش مصنوعی در سال ۲۰۱۷ شروع شد. یکن و گوانگزو به‌سرعت از این پیروی کردند. به داده‌های اینترنتی هوش مصنوعی در چین دمورد اختلافات مربوط به معاملات آنلاین گاوها و خدمات، کیرایت و علامت تجاری، مالکیت و حقوق نشر، تصمیم‌گیری‌ها و تجاری و ادعاهای مسئولیت محصولات اجتماع الکترونیک، قضاوت می‌کنند. پرونده‌های که داده‌های مورد استفاده به آنها رسیدگی می‌کنند، به‌شدت به شواهد بلاک‌چین متکی هستند. بلاک‌چین به معنای وقایع کلمه، زنجیره‌ای از بلوک‌های دیجیتال است. این سیستم، ذخیره اطلاعات دیجیتال (بلوک) در یک پایگاه داده عمومی (زنجیره) است. بلاک‌چین اطلاعات مربوط به تراکنش‌ها مانند تاریخ، زمان و مبلغ خرید را رخط می‌کند. یک تصور کلاسیک خرید در آمازون است. این شامل یک‌سری تراکنش است که در یک پلتفرم دیجیتال ثبت و نگهداری می‌شود. سؤال مهم این است که آیا بلاک‌چین ضد دستکاری است؟ آیا تغییر داده‌های ثبت‌شده در یک بلاک‌چین بسیار سخت است؟ آیا داده‌های بلاک‌چین تغییرناپذیر و داری مهر زمانی هستند و آیا می‌توان از آن به‌عنوان یک مسیر قابل بازرسی استفاده کرد؟

قضاوت در زمانه ماشین‌های هوشمند

زمان یک عامل مهم در عصر دیجیتال مدرن امروزی است. داوری هوش مصنوعی به نسلی بی‌حوصله، راحل می‌دهد که دیگر وقت برای چرخاندن بی‌پایان چرخ‌های عدالت را ندارد. اما یک اشکال باقی می‌ماند. آیا داوران هوش مصنوعی می‌توانند با قضات انسانی مطابقت داشته باشند؟ با هوش مصنوعی سازگارتر خواهد بود؟ در سال ۱۹۵۰، آلن تورینگ این سؤال اساسی را مطرح کرد: «آیا رایانه‌ها می‌توانند فکر کنند؟» تقریبا قدت دهه بعد، استیون هاوکینگ هیچ شک نداشت. درواقع، او در مورد هوش مصنوعی در حال تکامل، هشدار داد. او گفت: «ما نیاز به استفاده از هوش مصنوعی به صرفا در غیرانگردن داده‌ها، بلکه برای توسعه مهارت‌های شناختی و یادگیری از رویدادها و پرونده‌های گذشته، سناریوی آینده کاملا متفاوت است. اینکه آیا روزی هوش مصنوعی بهتر از انسان‌ها تصمیم می‌گیرد. از آنجایی که تصمیمات انسانی اغلب مستعد تعصب و سوگیری هستند اما اغلب به صورت ناخودآگاه. الگوریتم‌ها می‌توانند بر بینش عواملی بنا کنند. در صورت ملاحظات برای قضات در اعطای وثیقه و احتمال وقوع جرم مکرر، الگوریتم‌ها می‌توانند به تجزیه و تحلیل مبتنی بر شواهد خطرات پرداخته و فورا راه‌حل‌هایی ارائه دهند. در این سناریو تصمیم‌گیری ذهنی قضات فردی، با راه‌حل‌های مبتنی بر هوش مصنوعی جایگزین می‌شود. با این حال، برخی از ناظران هشدار می‌دهند که هوش مصنوعی ممکن است از مخزهای انسان جدا شود یا داده‌هایی که با آنها آموزش دیده‌اند، تعصب بیاموزند و تقلید کند. دراحالی‌که تیم NIST روش‌های اصلاحی را در سطح منبع داده‌ها و در مجموعه کارهای بیش‌بافته مورد بررسی قرار داده‌اند، مسئولیت استخدامشده توسط هوش مصنوعی را احتمالا در سطح یک قاضی تجدیدنظر، پیشنهاد می‌کند. در غیر این صورت، هوش مصنوعی می‌تواند به حل سریع جرایم، بدون دخالت قاضی در پرونده‌های مربوط به جرایم کوچک یا نیاز محدود به شواهد کمک کند. پس دور نیست روزی که تکنولوژی، قاضی رفتار خوب و بد انسان شود و مجازات‌های مناسب را تعیین کند. این بستگی دارد که دولت‌ها و قوه قضائیه مختلف چگونه رباث‌ها و استفاده از آنها را نظارت کنند.

از قضاوت‌های پیش‌ماشینی تا تصمیمات هوش مصنوعی در آینده

دیجیتالی‌شدن، در تمام عرصه‌های زندگی ما از جمله قوه قضائیه هجوم آورده است. تصور زندگی حقوقی روزمره، بدون تراکنش‌های حقوقی الکترونیکی، ثبت اراضی و شرکت‌های تحت مدیریت الکترونیکی، پرونده حکم یا امکان ارسال به دادگاه‌ها به صورت الکترونیکی غیرممکن است. در آینده، دسترسی عمومی به اطلاعات و ارتباطات الکترونیکی همچنان بیشتر خواهد شد. برای ایجاد کمک‌های دیجیتالی، ادغام هوش مصنوعی افزایش خواهد یافت. هوش مصنوعی به عنوان فناوری کلیدی آینده، در نظر گرفته می‌شود؛ بنابراین درهای جدیدی را باز می‌کند. در حال‌حاضر، موارد استفاده بالقوه از هوش مصنوعی در دادگستری اثربش، بر حمایت از قضات متمرکز است. برای مثال از طریق تحقیقات حقوقی وقایع یا ایجاد صورت‌جلسه خودکار در طول جلسات یا استفاده از تشخیص گفتار علاوه بر این، برای بهبسازی جریان‌های کاری داده‌های داخلی. هوش مصنوعی می‌تواند برای شناسایی اسناد و استخراج ایرداده و همچنین شناسایی مسئولیت‌های داخلی قضائی استفاده شود.

محدودیت‌های برای تصمیمات قضائی ساخته شده توسط هوش مصنوعی؛ به‌راستی چه کسی مسئول است؟

هر تصمیم قضائی باید توسط انسان گرفته شود نه رباث. در این زمینه، باید بر قانون اساسی که استقلال قضایی را تضمین می‌کند، تاکید ویژه شود. هوش مصنوعی داده‌ها را به هم پیوند می‌دهد و براساس الگوریتم‌ها و احتمالات، نتایج می‌گیرد. اما الگوریتم‌های پیشرفته هوش مصنوعی، توسط مهندسان برنامه‌نویسی شده‌اند. سؤال چه کسی مسئول تصمیمات هوش مصنوعی است؟ قاضی؟ مهندس؟ به‌خصوص اگر الگوریتم قاضی توسط دُرک، برای مثال، سریع‌تر یا کنترل تصمیمی که صورتها توسط هوش مصنوعی صادر شده است دشوارتر باشد. برای اجرای هوش مصنوعی در یک ظرفیت خاص، استفاده کنند. چگونه می‌توانند نتایج هوش مصنوعی را ارزیابی کند؟ اگر متوجه نشود که برنامه هوش مصنوعی چگونه به این تصمیم رسیده است؟ علاوه‌براین، هوش مصنوعی همه‌جا است که به اندازه‌ای آموزش داده شده‌اند و در حال تکامل است. اما سیستمی است که به اندازه‌ای پیچیده است که نمی‌توان به آن اعتماد کرد. اگر هوش مصنوعی براساس دیدگاه‌های نادرست یا تصمیمات اشتباه داده‌گذاشته باشد، این اشتباه سیستماتیک در تصمیمات هوش مصنوعی ایجاد خواهد شد. برای مثال، هوش مصنوعی ممکن است اعتبار خوبی را براساس پرونده‌های غیر مالی حالت‌های رتبه‌بندی اعتباری، مالکیت و مشاغل، ایجاد کند. تجاری دارد که توسط برداشت‌های قدیمی داده هدایت شود. اما جدای از اعمال ساجد بدیه باطوه حفاظت از داده‌ها، قضاوت‌های فناوری برای تقویت بیشتر توسط قاضی در دادرسی مدنی از فرزان بالایی برخوردار است. اگر هوش مصنوعی براساس دیدگاه‌های نادرست یا تصمیمات اشتباه داده‌گذاشته باشد، این اشتباه سیستماتیک در تصمیمات هوش مصنوعی ایجاد خواهد شد. برای مثال، هوش مصنوعی ممکن است اعتبار خوبی را براساس پرونده‌های غیر مالی حالت‌های رتبه‌بندی اعتباری، مالکیت و مشاغل، ایجاد کند. بنابراین احتمال